

OPERA OMNIA
JURIDICA

JOANNIS & FREDERICI à SANDE
JURISCONSULTORUM CLARISSIMORUM;
QUORUM PRIMUS
In Suprema Frisiorum Curia magna cum laude Præses,
ALTER

Non impari encomio in Civitate Arnhemensi Consul eluxit,
Cum Additionibus & Elucidationibus IOAC. BURGERS,
LAMB. GORIS, ARNOLDI SCHOTANI, aliorumque.

*Omnibus tum in Foro versantibus, tum Fisci Patronis utilia & apprime necessaria,
Novâ hactenus vigilantia omnibus mendis soluta, & imprimis Legibus ac citatis Textibus
in aliis Editionibus maximè deviantibus ad debitos Locos Numerosque summo studio
revocatis, recenter exculta & denud ornata septem Indicibus copiosissimis.*

ANTUERPIÆ,
Apuð MARCELLUM PARYS, sub Turri Divæ Virginis, in Clavi aurea.

Cum Gratia & Privilegio ad novem annos

CONSULTISSIMO VIRO
 DOMINO
 D. HENRICO
 DE
 BUKENTOP
 TOPARCHÆ
 De S. IOB in't GOOR,
 JURIS UTRIUSQUE
 LICENTIATO,
 Nec non celeberrimæ Urbis Antuerpiensis
 SENATORI MERITISSIMO, &c.

CONSULTISSIME DOMINE

Cum Opera Omnia Iuridica Ioannis & Frederici à Sande in unum collecta Typis evulgare statuissem, deliberavi, cui ea inscriberem, nec diu deliberandum fuit, quippe qui Consultissimus es: Iurisconsultorum enim titulus, honestamentum, decus idem; Nonne igitur jure optimo hoc à me gestum esse iudicabunt. Neque plus ultra in votis aliquid est, quam ut hoc excili, quod offero pignore, me Tibi devinctum certam. Possent hic in laudes, virtutesque Tuas excurrere, & in arenam cum hisce arenosis, hoc est, Consultissimis viris descendere. Fecissem, nisi scirem me in Modestiam Tuam peccaturum. Me impulerat Tua jurisprudentia, virtus, generositas, sed retinebat Tua animi submissio, compositio, civilitas, umbram nec quærens, nec commendari, nec laudem assequi volens, at commendabilis esse, & laudem mereri: Tuis equidem in Rempublicam nostram meritis, scribendo, inquam, & consulendo, id es assecutus, ut instar Luciorum saporum ab omnibus ameris, conversatio Tua ab omnibus desideretur, & ad Senatoriam Urbis nostræ Antverpiensis dignitatem sis evehctus. Fagum cum Lucijs, CONSULTISSIME DOMINE, Tua exhibent Insignia; definiturque Fagus à P. Berchorio inter Benedictinos Doctissimo Naturalista, arbor glandifera, cuius glandes corticem habent asperum, fructum tamen interius mollem, album, suavem, delicatum. Cultissima Tua Minerva Fagus est, CONSULTISSIME DOMINE, asperitatem eius glandiferi corticis gustarunt, quotquot arcuisti, propulsasti, convicisti; Astorum, nempe, in-

Alluso ad nomina Antiarum.

Alluso ad Insignia Consult. Domini.

Berchorius lib. XII. cap. 17.

CONSULTISSIMO VIRO
 DOMINO
 D. HENRICO
 DE
 BUKENTOP
 TOPARCHÆ
 De S. IOB in't GOOR,
 JURIS UTRIVSQUE
 LICENTIATO,
 Nec non celeberrimæ Urbis Antuerpiensis
 SENATORI MERITISSIMO, &c.

CONSULTISSIME DOMINE

Vm Opera Omnia Iuridica Ioannis & Frederici à Sande in unum collecta Typis vulgare statuissem, deliberavi, cui ea inscriberem, nec diu deliberandum fuit, quippe qui Consultissimus es: Jurisconsultorum enim titulus, honestamentum, decus idem; Nonne igitur jure optimo hoc à me gestum esse indicabunt. Neque plus ultra in votis aliquid est, quam ut hoc excelsi, quod offero pignore, me Tibi devinctum certam. Possem hic in laudes, virtutesque Tuas excurrere, & in arenam cum hisce arenosis, hoc est, Consultissimis viris descendere. Fecissem, ni scirem me in Modestiam Tuam peccaturum. Me impulerat Tua jurisprudentia, virtus, generositas, sed retinebat Tua animi submissio, compositio, civilitas, umbram nec quærens, nec commendari, nec laudem assequi volens, at commendabilis esse, & laudem mereri: Tuis equidem in Rempublicam nostram meritis, scribendo, inquam, & consulendo, id es assecutus, ut inskar Luciorum sapidorum ab omnibus ameris, conversatio Tua ab omnibus desideretur, & ad Senatoriam Urbis nostræ Antuerpiensis dignitatem sis evehctus. Fagum cum Lucij, CONSULTISSIME DOMINE, Tua exhibent Insignia, definiturque Fagus à P. Berchorio inter Benedictinos Doctissimo Naturalista, arbor glandifera, cuius glandes corticem habent asperum, fructum tamen interiorius mollem, album, suavem, delicatum. Cultissima Tua Minerva Fagus est, CONSULTISSIME DOMINE, asperitatem eius glandiferi corticis gustarunt, quotquot arcnisti, propulasti, convicisti; Aëtorum, nempe, in-

*Alluso ad
norma
Antiam.*

*Alluso ad
Folignis
Consult. ff.
Domini.
Berchorius
lib. XII,
cap. 17.*

I

JOANNIS à SANDE Jcti.
In Suprema Frisorum Curia
SENATORIS,
TRACTATUS
DE
PROHIBITA
RERVM ALIENATIONE.

Argumentum instituti Operis, ejusq; partitio.

Dominium vulgò definiri solet, esse jus de re corporali statuendi, ut si quis velit, nisi jure prohibeatur. Ex qua definitione consequitur dominis regulariter rerum suarum alienationem esse permissam, quippè cùm quisque rei suæ sit liber moderator & arbiter, *ut legitur in l. in re mandata 21. C. Mandat.* nihilque tam conveniât naturali æquitati, quàm voluntatem domini volentis rem suam in alium transferre, ratam habere & *per traditionem. 40. Inst. de rer. divis. l. qua ratione 9. §. hæc quoque ff. de acquir. rer. dom.* Quin & quisque re suâ abuti, eamque in mare abjicere potest, *argumento l. Marcus 55. ff. de condit. & de monst. & procedit alienatio rerum à prodigo facta antè interdictionem.*

Additur definitione, **NISI QUIS JURE PROHIBEATUR.** Nam non semper licet domino statuere per omnia, ut velit, de re sua. Sæpè hæc potestas minuitur jure, neque eo minus dominus est is, cujus jus ita minuitur. Quamvis enim firmissima civitatis Romanæ fundamenta sint (ut Cicero loquitur *in Orat. pro Cecinna*) sui quemque juris retinendi, & dimittendi esse dominum: aliquandò tamen accidit, ut qui dominus rei sit, alienare non possit, interdictâ ipsi alienandi potestate *in princip. instit. Quib. alien. licet. vel non.* Nam (ut eleganter Seneca loquitur *lib. 7. de benefic. cap. 12.*) *non est argumentum, idèd aliquid tuum non esse, quia vendere non potes, quia consumere, quia mutare in deterius, vel melius non potes. Tuum enim est etiam quod sub certa lege tuum est.*

Hujus interdictæ alienationis species cùm variæ sint, perque universum jus diffusæ, & frequentes de iis in foro incidant dubitationes; operæpretium me facturum existimo, si quotidianam hanc, à Juris Authoribus sparsim traditam, ab Interpretibus obscurè explicatam, & à Pragmaticis in nonnullis articulis malè intellectam materiam, decenti ordine ad certa capita revocem.

IOANNIS à SANDE
IURISCONSULTI,

Et Suprema Frisiorum Curia Senatoris,

AD TITULUM DIGESTOR.

DE

Diversis Regulis Juris

ANTIQUI

COMMENTARIUS,

FORI & ACADEMIARVM

PATRONIS UTILISSIMUS,

Quò tum Leges solidè explicantur, tum affines
Quæstiones ex Veris Iuris Principiis
evolvuntur.

Auctus, & illustratus, ac pluribus in locis emendatus

à Clariss. Viro.

D. BERNARDO SCHOTANO, Jur. Profess. Primar.
in Academia Lugd. Batav.

INDEX.

Testamenti vis solvitur, si nemo subeat hereditatem. p. 133. l. 181.
Testamentum quomodo valeat, legitimus haeres non admittitur. p. 104. l. 89.
Testamenta scripta, quae non intelliguntur, pro quibus habeantur p. 91. ad §. 3.
Timoris vani iusta excusatio non est. p. 133. l. 384.
Tutus in heredem datus quod ad eum pervenit. p. 68. l. 44.
Toto continetur pars. pag. 113. l. 113.
Tutus non extorquendus in condemnatione personarum. p. 131. l. 173.
Tractus temporis non coarctantur, quia initio vitiosa. p. 49 l. 29.
Tutela quo redant p. 90. l. 73.
Tutela & hereditas eadem percutiunt. *ibid.*
Tutus, & iustus in re dubia benignioris interpretationem facere. p. 135. l. 192. §. 1.
Tutoris dolus non nocet pupillis. p. 135. l. 198.
Tutores quis poterit dare. *ibid.* §. 1.

Y.

V*bi pugnantia inveniantur in testamento meretur tunc* p. 134. l. 188.
Velle, nec nolle pupillis sine auctoritate tutoris creditur. p. 134. l. 189.
Vendere aliud, quam vendenti consuevit. p. 127. l. 160.
Vendendi concedendi etiam est, cui donandi. p. 128. l. 163.
Vetante Praetore facienda contra edictum facere videtur. p. 108. l. 102.
Vni duo pro solido haeres esse non possunt. p. 122. l. 141 §. 1.
Vim non facere videtur, qui jure suo utitur. p. 125. l. 155 §. 1.
Vis publica & privata crimen incidit quod per vitiosum. p. 524. l. 152.
Vitiare non solent scripturas quae abundant. p. 106. l. 94.
Voluntas furiosa quae p. 61. l. 40.
Voluntas ejus, cui bonis interdictum est, ibidem.
Vivisque causa ratio lucrum vertitur quis praescedat? p. 108. l. 98.
Vincipere non potest, qui in servitute est. p. 115. l. 118.
Verba conjuncta non sunt, sufficit alterutrum esse solutum. p. 112. l. 110. §. 3.

FINIS.

CL. V.
IOANNIS A SANDE
THEATRVM
PRACTICANTIUM
HOC EST
DECISIONES
A U R E Æ

S I V E
RERVM IN SVPREMA
FRISIORVM CURIA

Judicatarum.

LIBRI V.
QUORUM ANTERIORES TRES
Elegantissimis Definitionibus, Responsis &
Rebus iudicatis

E X

PRÆCIPUIS DOCTORIBUS COLLECTIS
locupletati.

Curâ JOACHIMI BURGERS Lips.
J. U. D. & ADVOCATI COL.

GRONINGÆ,
Apud PETRUM IANSZ-BROERS Iuniorē,

FREDERICI à SANDE J. C.
DVCATVS GELRIÆ

ET

COMITATVS ZVTPHANIÆ

Quondam Consiliarij & Fisci patroni, ac urbis Arnhemienſis Conſulis,
& Illuſtriff. Scholæ Gelro-Velavicæ Curatoris,

COMMENTARIUS

IN GELRIÆ & ZUTPHANIÆ

Conſuetudines Feudales,

NEC-NON DE

EFFESTVCATIONE

CUM

Collatione Jurium & Conſuetudinum, quæ in
Gelriæ vicinis ditionibus obtinent.

*Omnibus in foro Feudali verſantibus, tum Paribus, tum cauſarum
Patronis apprime utilis & neceſſarius.*

Ex ipſius Authoris Scriptis recognitus, à multis mendis quibus ſcatebat
correctus, & Indice locupletiffimo adornatus.

ANTUERPIÆ,

Typis MARCELLI PARYS, ſub Turri D. Virg. 1674.

Cum Privilegio ad novem annos.

tantum sine adinventus sit; ut quæ memoriæ imbecillitate interciderent tanto magis pererarent. *l. Cum res. 12. C. de probat. d. l. contrahitur. 4. ff. de pignor. l. In re. 4. ff. de fid. Instrument. & eleganter Prax. Ferrar. in form. product. instrument. tit. 13. gloss. 1. num. 1. Hug. Grot. de iure pacis & belli. lib. 2. cap. 16. §. 30. & ibid. in not.* Denique si vis effectuationis omnino penderet à scriptura, eadem fortè vel in minimo viciatâ, in nihilum redigeretur quicquid actum foret, quod nemo dixerit; ac simul etiam permitteretur neglectâ fide, discedere ab eo quod semel placitum esset, quod iura ut bonis moribus contrarium improbant. *l. 1. ff. de pact. & protritum est, verba ligant homines; tantorum carmine fuses.* Quicquid igitur ex Reformat. Velav.

ab effectuantium requisita subfignatione, & subscriptione deducitur, sanè & quo ad solam probandi vim accipere oportet, ne si secus fiat, in absurda, quæ dixi, incidamus, cui iura omnino præverti volunt, *l. Si ita. 39. in fin. ff. de oper. libert. l. Nam absurdum. 7. ff. de bon. libert. cap. In genesi. 55. extr. de elect. cum al. loc. vulgar.* Aut certè, si quis contrariis argumentis non moveatur, confiteri necesse est dictum *art. 1. tit. 24. Reformat. Velav.* ob contrarium etiam *art. 4. ejusdem tit.* vacillantem, nullo modo per universam patriam obtinere posse, præsertim cum eidem quoque adversari videantur *art. 4. & 5. tit. 1. §. 1. part. 3. Reformat. tetrarch. Ruremund.*

FINIS.

INDEX